

maal op til alvorlig Overvejelse. Jeg finder, at det er alt for haardt mod dem, der har hengivet sig til Medarbejde paa det videnskabelige Fremskridt, at de skal straffes med den ringeste Lønning blandt ellers ligestillede. Dette gælder ikke alene Sammenligningen med Adjunker. Ser vi paa Arkivarernes Forhold, saa er Underarkivarens Lønning ogsaa større end de videnskabeligt uddannede Assistenters. Begrundelsen findes i Betænkningens 2det Bind, Pag. 302. Det skulde være den, at disses Arbejde var større; men medens Arkivarernes Arbejde er 4—5 Timer daglig, vil de videnskabelige Tjenestemænds Arbejdstid stadig være mellem 6 og 8 Timer. Jeg haaber, at de videnskabeligt uddannede Tjenestemænds Stilling i det kommende Udvalg virkelig maa forbedres.

Jeg skal til Slutning omtale en anden Del af vore Tjenestemænd, nemlig hele den Tjenestemandstand, der er knyttet til vore Færger. Den falder naturligt i to Grupper, dels dem over og dels dem under Dækket. Her vil man se, at Matrosernes og Fyrbødernes Lønninger gaar i en jævn Stigning, lige til man naar Reservereskibsførere og Reservemaskinmestre. Men her kommer saa det store Spring fra 7de Lønningsklasse. Dog er Slutlønnen, idet Skibsinspektører og Skibsmaskininspektører begge findes i 3die Lønningsklasse, ens. Men mellem denne 3die og 7de Lønningsklasse er der et ualmindeligt Spring, et Forhold, som jeg er sikker paa vil blive ændret, naar Udvalget bliver gjort opmærksom paa det. Reservereskibsførerne og Reservemaskinmestrene slutter ens med en højeste Lønning af 4 620 Kr. Herefter gaar Reservereskibsførerne over i 5te Lønningsklasse som Skibsførere af 2den Grad med en Begyndelsesløn af 5 700 Kr., stigende til 6 300 Kr., medens Reservemaskinmestrene kommer i 6te Lønningsklasse og begynder med 4 800 Kr., stigende til 5 160 Kr. Det vil altsaa sige, at disse to Klasser Tjenestemænd, som hidtil har arbejdet under fuldstændig lige Vilkaar, paa dette Tidspunkt faar en Difference i Indtægten paa 1 140 Kr. Det, mener jeg, vilde være et alt for stort Spring, et Spring, som sikkert vil kunne blive rettet under det Arbejde, Udvalget vil komme til at paatage sig, idet jeg dog mener, at den ene som Skibsfører, det vil sige som Chef for Skibet, bør have en noget højere Lønning. I 12te Lønningsklasse har man delt Lønningerne i A. og B. Paa samme Maade mener jeg, at man overfor Skibsførerne

og Maskinmestrene kunde dele Klassen i A. og B., saaledes at Maskinmestrene kom i B.-Klassen med en Løn, der ikke kom til at differere fra Skibsførernes med 1200 Kr., men kun med 300—400 Kr.

Finansministeren gjorde, da han fremsatte sit Lovforslag, en Del Bemærkninger om Anvendelsen af fremmede Udtryk. Overfor Skibsmaskinassistenterne er der en særlig Grund til at gøre en Forandring i dette Assistentnavn, idet de ifølge Søneringsloven af 1916 har Certifikat af Mestre og derfor med stor Ret burde have Titel af Undermestre i den Stilling, de indtager i Samfundet. Hvad Styrmandene angaar, er jo Ordet Styrmand et af de gode danske Navne, og vi har tidligere haft en Inddeling af Styrmandene i Første, Anden og Tredie Styrmand, men denne Avancementsinddeling er fuldstændig forladt, man har nu kun een Gruppe af Styrmand. Da nu disse Tjenestemænd ved vore Færger virkelig har været noget daarligere stillede end de øvrige Tjenestemænd, vilde jeg finde det meget rimeligt, om man slog Styrmandsklassen og disse Undermaskinmestereklasser sammen med de 7—8 Reservereskibsførere og Reservemaskinmestre, saa at man satte den øverste Trediedel af dem op i 6te Lønklasse, hvorved man vilde forbedre deres Avancementsforhold i virkelig kendelig og betydelig Grad.

Ogsaa Færgemandskabets Stilling vil jeg henstille at tage under alvorlig og grundig Overvejelse i det kommende Udvalg. Det er i det private Liv altid slet Økonomi at lønne sine Folk daarligt, men ogsaa i det offentlige Liv er det daarlig Økonomi at lønne god Gerning med ringe Tak og daarlig Løn.

Bjerring: Under Behandlingen af det Forslag, som i Øjeblikket ligger paa Tingets Bord, har det gaaet som en rød Traad gennem Udtalelserne, at dette Forslag andrager en Merudgift for Statskassen paa 60—70 Mill. Kr., og man har derudfra undret sig over, at Tjenestemændene ikke var fuldt tilfredse med Forslaget. Naar man ser hen til, at den Lønningslov, vi i Øjeblikket har, er af 1908, over 11 Aar gammel, maa det siges, at den er fuldstændig forældet. De Forhold, hvorunder Tjenestemændene, særlig under Krigen, har virket, har været af den Beskaffenhed, at der ikke kan siges at være ydet dem fuldt Ækvivalent for de Prisstigninger, der har været paa de vigtigste Livsfornødheder. Det er derfor ganske naturligt, at der fra Tjenestemændene kan fremkomme